

Ol me Oratore

Fa zó cosè per ol cinquantenàre
del mé Oratore? L'è serie l'afàre...
Bisognerà tirà 'n bal ol póer Grep,
ól fondatur de chesta istitüssiù,
ma 'l «Nömer önech» al sarà pié zep
de chi che i parlerà con cognissü
de sto sant'om che l'ha bötat det töt
perchè la pianta la dès ol bu fröt.

Alura, tirà 'n bal i diretür?
Gh'è ne sarès de di d'ogne culür.
De chei n'ó conossit meza donzena,
ü piö 'n gamba de l'óter... E alura
perchè parlàn amò? L'è öna péna
che la me strens ol cör, porca malura:
parlà de lur me vé la nostalgia
e mé gl'ó in öde la malinconia.

Per teaga zo 'l có al tor, ó pensat bé
che 'l sarà mei parlà in pó de mé.
Al me Oratore só semper stacc tacàt
e per indà ó faec d'i bu capresse,
fa negót se quach volte l'ó 'mpicàt,
e chesto 'l sarà anche ü bröt vesse:
ma de quace «alunni» i mè pöl giurà
che pröpe mai i sè lassacc tentà?...

Un óter vesse öi confidav incò
che tat e tat, urmai, i la üsa piö.
Quando l'Oratore al fàa festa granda
gh'era 'l vi bianch, per paste i «brassadei»,
e per via d'öna fürba scorbibanda
sgiunfae quater rassiù in d'i bödei
e dopo, franch, curie a protestà
che i m'era saltat fo... Cos'üliv fa!

Un'ótra indigestiù ecessiunal
la capitaa l'öltem dé de carneal,
quando gh'era la famosa «paciada»
de pä e salam e de formài de gröera;
e la banda d'i «satù» organizada
la fàa man bassa de töt chel che gh'era...
Tance i saltaa 'l past, pöta, passiansa,
fatti furbo, tè resterét mai senza!

Po' ghè sarèss issé de cöntà sö,
ü vero arsenal de feni piö.
Ol mé Oratore 'l ghe n'ha per töcc i gösce
e mé ó sircat fò chesce argomence
che i pöl pari i piö löss e i piö frösc
ma che i regorda ü d'i piö bei momence.
Se cambia töt, col passà fo di agn
ma i turnerà mai piö i bei tép compagn!

E basta per adès, chè, schers a parte,
l'è ura de böta zó d'i bune carte.
Ol mé Oratore l'è öna gran palestra
e semper ghe saró riconscent.
Se ó mia sbandat gna a sinistra gna a destra
l'è mèret del so gran bu insegnament.
Eviva ól mé Oratore, e che 'l düre
per ól bé d'i generassiù fütüre!